

Mál nr. 34/2019**M og
V vegna réttaraðstoðartryggingar****Ágreiningur um bótaskyldu úr réttaraðstoðartryggingu M hjá V****Gögn.**

Málskot dags. 30.01.2019 ásamt fylgiskjölum 1-6.

Bréf V dags. 01.02.2019 ásamt þremur fylgiskjölum.

Andsvör M við bréfi V dags. 04.02.2019.

Málsatvik.

Hinn 20. desember 2018 fór tollstjóri fram á að eignir M yrðu kyrrsettar til tryggingar fullnustu kröfu á hendur A, fyrrverandi eiginmanni M. Var kyrrsetning á eignum M sem fram fór hinn 21. desember 2018 staðfest með gerð sýslumannsins á höfuðborgarsvæðinu hinn 22. janúar 2019. M hyggst höfða dómsmál til ógildingar á kyrrsetningunni og hefur í þeim tilgangi krafist bóta úr réttaraðstoðartryggingu sem er hluti fjölskyldutryggingar hjá V.

V hafnaði kröfunni með tölvupósti dags. 29. janúar 2019, með þeim rökum að málsókn vegna kyrrsetningar sé hluti af sakamáli gagnvart A, en réttaraðstoðartryggingunni sé samkvæmt skilmálum einvörðungu ætlað að greiða málskostnað vegna ágreinings í einkamálum.

Af hálfu M er því mótmælt að ágreiningur um lögmæti kyrrsetningar sé hluti af sakamáli gegn A, enda sé M ekki aðili að því máli sem sé til rannsóknar. Þar eð M hafi málshöfðunarrétt til að mótmæla kyrrsetningunni sé enn fremur ekki hægt að skilgreina umræddan ágreining sem sakmál eða hluta af sakamáli í réttarfarslegum skilningi.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V enn þeirri afstöðu sinni að um anga af sakamáli sé að ræða og því sé bótaskylda ekki til staðar. Þá sé jafnframt um að ræða mál sem komi upp í tengslum við hjónaskilnað, enda sé um að ræða kyrrsetningu til tryggingar mögulegum skattagreiðslum sem krafa stofnaðist um meðan M og A voru enn í hjónabandi, en réttaraðstoðartryggingin taki ekki til ágreinings er varðar hjónaskilnað eða mála sem upp kuni að koma í tengslum við hjónaskilnað.

Álit.

M og A bera, samkvæmt 1. mgr. 116. gr. laga nr. 90/2003 um tekjuskatt, óskipta ábyrgð á greiðslu skatta sem á þau eru lagðir, vegna þess tíma sem þau voru í hjónabandi, og getur innheimtumaður ríkissjóðs gengið að hvoru þeirra um sig til greiðslu á sköttum þeirra beggja. Um er að ræða undantekningarakvæði enda ábyrgð hjóna gagnvart kröfuhöfum hvors annars almennt ekki svo víðtæk, og felur það ekki í sér að M sé aðili að sakamáli sem höfðað kann að verða gegn A. Ágreiningur um lögmæti kyrrsetningar eigna M telst vera einkamál, enda hefur hún málshöfðunarrétt um ágreininginn og um stjórnvaldsákvörðun, en ekki refsímál, er að ræða. Verður því ekki séð að ágreiningur þessi falli undir undantekningarakvæði skilmála réttaraðstoðar-tryggingarinnar um að vátryggingin taki ekki til sakamála, sbr. 37. gr. skilmála nr. 203.

Þá verður ekki fallist á að um sé að ræða ágreining er upp kemur í tengslum við hjónaskilnað og að þar með sé bótaskylda ekki fyrir hendi, sbr. a-lið 39. gr. sömu skilmála, enda vandséð að umræddur ágreiningur væri ekki upp jafnvel þó M og A væru enn í hjónabandi. Það sem væri frábrugðið í því tilviki er að ábyrgð M á mögulegum skattagreiðslum A tæki til fleiri ára. Því verður ekki séð að mótmæli M við umræddri kyrrsetningu séu á einhvern hátt í tengslum við hjónaskilnað.

Samkvæmt skilmálum réttaraðstoðartryggingar M hjá V tekur hún til ágreinings í einkamálum. Þar eð ekki verður séð að umræddur ágreiningur falli undir neitt undantekningarakvæða 39. gr. skilmálanna á M rétt á bótum úr vátryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr réttaraðstoðartryggingu fjölskylduþryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík 26. febrúar 2019

Valgeir Pálsson lögm.

Póra Hallgrímsdóttir lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.